

عنوان مقاله:

کاربرد رویکرد چیدمان فضا به منظور تحلیل الگوهای رفتاری ساکنین مجموعه های مسکونی بر مبنای الگوی ایرانی اسلامی

محل انتشار:

همایش ملی معماری و هویت با محوریت مسکن اسلامی ایرانی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

گلرخ دانشگر مقدم - دکترای معماری، استادیار دانشکده معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ه

بهزاد محمدی - کارشناسی ارشد معماری، مربی و عضو هیئت علمی دانشکده معماری دانشگاه آژ

بهاره شوندی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشکده معماری دانشگاه آزاد اسلامی و

خلاصه مقاله:

در عصر ماقبل از تاریخ مسکن چیزی بیش از سرپناه انسان اولیه گردید و تقریباً از آغاز « عملکرد » مسکن به مراتب چیزی فراتر از مفهوم مادی، کاربری و مصرفی بوده و همواره پایه گذاری، اسختن و اقامت کردن در آن را تشییقاتی فرهنگی مذهبی همراهی می کرده است. اگر قدرت و توان یک دیدگاه نقش ا نفعالی خانه باشد، هدف فعال مسکن ایجاد محیطی است که به بهترین شکل با شیوه های زندگی یک قوم هماهنگ و منطبق باشد. چیدمان فضا عبارت است از یک مجموعه تکنیک ها برای مدل سازی ساختمان ها و شهرها بطوریکه مدل بوجود آید از سیستمی شامل عناصر مرتبط به یکدیگر و تحلیل این سیستم برای درک چگونگی ارتباط عناصر سازنده آن تشکیل شده است. این عناصر هنگامیکه موضوع تحقیق در باره حرکت باشند خطی هستند و در مواقعی که موضوع تحقیق تعاملات اجتماعی می باشند فضای محدب هستند و در هنگامیکه موضوع تحقیق الگوهای رفتاری باشند محدوده قابل رویت می باشند.

کلمات کلیدی:

رویکرد چیدمان فضا، الگوهای رفتاری، مجتمع مسکونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/205112>

